

Rett til tilrettelagt barnehagetilbud

Vilkåret for å ha rett til et egnet tilrettelagt barnehagetilbud er at barnet har et tilretteleggingsbehov på grunn av nedsatt funksjonsevne.

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 06.06.2018

Et barn har rett til et egnet individuelt tilrettelagt barnehagetilbud dersom barnet har tilretteleggingsbehov på grunn av nedsatt funksjonsevne.

Barn med nedsatt funksjonsevne er en sammensatt gruppe. Det er i forarbeidene til barnehageloven § 37 uttalt at begrepet «nedsatt funksjonsevne» har samme innhold i barnehageloven som i annet lovverk, blant annet likestillings- og diskrimineringsloven (tidligere diskriminerings- og tilgjengelighetsloven).

Nedsatt funksjonsevne trenger ikke å utgjøre en funksjonshemming. Funksjonshemming er noe som oppstår når det foreligger et gap mellom personens forutsetninger og omgivelsenes utforming eller krav. Med god tilpasning av omgivelsene, herunder individuell tilrettelegging, vil en kunne redusere graden av funksjonshemming.

Nedsatt funksjonsevne er definert som «tap av, skade på eller avvik i en av kroppens psykologiske, fysiologiske eller biologiske funksjoner» (NOU 2011:22). Det fremkommer av forarbeidene til diskriminerings- og tilgjengelighetsloven at begrepet omfatter fysiske, psykiske og kognitive funksjoner.

Noen eksempler på hva som vil omfattes er nedsatt syn eller hørsel, nedsatt bevegelsesfunksjon, hjertesykdommer, lungesykdommer og diagnoser innenfor autismespekteret. Nedsatt kognitiv funksjonsevne, som innebærer redusert evne til mentale prosesser som språk, hukommelse, informasjonsbearbeidelse, problemløsning og ervervelse av kunnskap og erfaringer, er også omfattet (Ot.prp. nr. 44 (2007-2008) s. 91).

Det er ikke noe krav til varighet eller alvorlighetsgrad, men det er forutsatt at det gjøres en avgrensning mot forbigående eller bagatellmessige forhold som ikke påvirker funksjonsevnen i særlig grad.

Tilretteleggingsplikten avgrenses derfor mot tilfeller som er av forbigående art, for eksempel et benbrudd. Hvor varig funksjonsnedsettelsen må være er ikke klart. At et barn må bruke rullestol i en måned på grunn

av et benbrudd vil imidlertid ikke medføre at barnet har nedsatt funksjonsevne. Hvis benbruddet medfører komplikasjoner som gjør at barnet blir bevegelseshemmet over en lang periode, vil dette derimot kunne anses som nedsatt funksjonsevne.

Om barnet har nedsatt funksjonsevne må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle, og barnets funksjonsnivå må ses opp mot den enkelte situasjon barnet befinner seg i. Både barnehagen og kommunen har et ansvar for å vurdere om barnet på grunn av funksjonsnedsettelsen har et reelt behov for tilrettelegging i barnehagen. Hvem har ansvaret – barnehageeier eller kommunen?

Selv om begrepet nedsatt funksjonsevne skal forstås vidt, er det lagt til grunn i forarbeidene til diskriminerings- og tilgjengelighetsloven at tilretteleggingsbehovet må være av en viss varighet og styrke for at den skal kunne begrunne et krav om individuell tilrettelegging (Ot.prp. nr. 44 (2007-2008) s. 180).